

Đề bài: Em hãy tả một người thân đang làm việc, ví dụ: đang nấu cơm, khâu vá, làm vườn, đọc báo, xây nhà hay học bài...

Trả lời:

Bài tham khảo 1

Suốt những năm tháng qua, em từng ngày lớn khôn nên người. Từ lúc em mới chào đời đến bây giờ đã hơn mười năm rồi. Người đã nuôi nấng chăm sóc em suốt thời gian qua là mẹ em.

Mẹ em mang tên của một loài hoa vào ngày xuân, đó là hoa mai. Mẹ em năm nay đã ba mươi tám tuổi. Dáng người mẹ em đầy đặn và cân đối. Mẹ em có nước da trắng hồng. Khuôn mặt mẹ hình trái xoan trông rất phúc hậu. Mái tóc mẹ đen mượt và mượt được chải rất gọn gàng. Đôi mắt đen láy tựa ánh sao trời. Cái mũi dọc dừa, nhìn kỹ trông mẹ như một quý bà sang trọng. Em rất thích cái miệng tươi cười của mẹ. Bàn tay gầy guộc, rám nắng, có những vết chai. Nhưng chính đôi bàn tay này mẹ đã chăm sóc cả gia đình em, chăm chút chị em em khôn lớn thành người. Mẹ là một người phụ nữ tuyệt vời. Dù hằng ngày rất bận bịu với công việc buôn bán nhưng mẹ vẫn chuẩn bị bữa ăn cho gia đình. Những buổi sáng cuối tuần, sau khi hoàn thành bài tập cô giao, em chạy xuống bếp thấy mẹ đang lúi húi làm bữa cơm trưa cho cả nhà. Bàn tay của mẹ thoăn thoắt như múa, như làm ảo thuật với các loại rau củ.

Mẹ em lần lượt chuẩn bị nguyên liệu cho món ăn. Sau khi chuẩn bị xong, mẹ em bật bếp lên rồi nấu canh, kho cá. Gương mặt của mẹ đã ửng hồng vì hơi lửa. Trên trán đã lấm tấm mồ hôi nhưng mẹ không để ý, vẫn luôn chăm chú với công việc. Nấu ăn dường như không bao giờ mẹ phải thử mà vẫn rất vừa miệng. Mẹ nhanh nhẹn cho thức ăn ra đĩa và trang trí sao cho đẹp mắt. Vừa bày thức ăn ra chiếc

mâm bằng kim loại mẹ vừa giảng dạy cho em thế nào để mâm cơm gia đình được đẹp mắt và ngon miệng. Nhìn bữa cơm ngon lành, em thầm cảm ơn mẹ đã mang lại hạnh phúc cho gia đình.

Mỗi năm xuân sang, chúng em được thêm một tuổi, mẹ lại già thêm một chút. Nhưng đối với em mẹ vẫn là một người phụ nữ đảm đang, luôn ân cần bên con cái, mang lại niềm hạnh phúc cho gia đình. Em hứa với lòng mình sẽ cố gắng học thật tốt và giúp mẹ làm việc nhà, để đỡ đần cho mẹ lúc tuổi già, sức yếu cho mẹ bớt nhọc nhằn, sống lâu, hạnh phúc.

Bài tham khảo 2

Mỗi khi vào nhà ông nội, em vẫn thường chăm chú nhìn ông làm vườn và thích thú với những cử chỉ của ông. Ông nội em năm nay đã 80 tuổi nhưng ông lại rất mê làm vườn, cuốc cỏ, chăm sóc các luống rau còn non và xanh nõn.

Khu vườn của ông bé, nhưng được chăm sóc bởi bàn tay khéo léo của ông nên loại rau nào cũng tươi tốt và xanh mơn mớn. Ngày nào ông không ra vườn là ông không thể chịu được, như thiếu thốn một thứ gì đó trong cuộc sống. Nhiều khi ông vẫn bảo với em rằng “Làm vườn là gia vị của cuộc đời ông lúc về nhà”. Đứa trẻ học lớp 5 như em lúc đó cũng chẳng hiểu câu nói đó có nghĩa là gì, chỉ biết rằng em rất thích ngắm nhìn ông mỗi lần làm vườn.

Ông chuẩn bị xô nước, xả nước thật đầy và xách đi tưới từng gốc rau. Ông bảo nếu dùng vòi phun thì sẽ làm cho những gốc non này bị bật lên, xiêu vẹo, như thế ảnh hưởng đến sự sinh trưởng của cây rau. Vì thế ông mới tỉ mỉ tưới từng gốc cẩn thận như vậy.

Vườn của ông có nhiều loại rau như: bắp cải, rau cải, rau muống khô, dăm ba cây cà tím và các loại rau khác em không nhớ tên. Mặc dù đã cao tuổi nhưng dáng đi

của ông vẫn còn thẳng và linh hoạt lắm, đôi bàn tay khéo léo lật từng lá rau xem có con sâu nào không để bắt. Cứ thế cây nào cũng được ông chăm sóc rất cẩn thận. Những cây rau bị bật rễ, ông lại loay hoay lấy cái cốc mini bé xíu và vun trồng đất vào gốc để tạo chỗ đứng cho cây.

Nhìn những luống bắp cải to tròn và chắc nịch được ông chăm sóc tỉ mỉ, không có bất kỳ cái lá nào bị sâu bệnh xâm hại. Vì chỉ cần có dấu hiệu là ông kịp thời ngăn chặn lại.

Mỗi lần ông làm vườn, gương mặt ông rất rạng ngời vì ông thích được làm công việc này. Ông bảo rằng được chăm sóc cho những luống rau ông thấy không lãng phí cuộc đời, ông thấy làm được việc có ích cho gia đình cũng như chính bản thân mình.

Về già người ta thường chọn cho mình một công việc giúp cho họ khuây khỏa, và ông em cũng vậy. Làm vườn chính là lựa chọn của ông, và đó là niềm yêu thích của ông.

Bài tham khảo 3

"Hôm nay trời nắng như nung

Mẹ em đi cấy phơi lưng cả ngày

Ước gì em hóa thành mây

Em che cho mẹ suốt ngày bóng râm"

Nghe cô giáo đọc những vần thơ này, lòng em rưng rưng nhớ đến người mẹ thân yêu của em cũng có những trưa tháng sáu cấy lúa trên đồng.

Đó là một buổi trưa hè, trên cánh đồng Chùa. Mẹ em vẫn cặm cụi thoăn thoắt ra mạ để cấy hết thửa ruộng cho kịp vào vụ. Chao ôi, Cái nắng oi ả của những trưa

tháng sáu thật kinh khủng. Mọi vật dường như cháy dần dưới ánh nắng mặt trời chói chang. Mặt ruộng nóng hổi như đang nằm trong một cái nồi đun khổng lồ. Thỉnh thoảng có vài con cá cò nổi lên mặt nước như không thể chịu nổi cái nóng khủng khiếp. Những chú cua đồng tuy có bộ áo giáp bao bọc xung quanh nhưng cũng đành bó tay, phải trôi lên bờ tìm nơi mát mẻ nghỉ ngơi.

Ấy vậy mà mẹ phải vợ lấy cái nón cũ, đội lên đầu, bước ra đồng trong nắng gay gắt để cấy nốt thửa ruộng này. Bóng mẹ in tròn trên thửa ruộng. Nó có lúc vỡ vụn ra, rồi thu lại, di chuyển từ đầu bờ này đến đầu bờ kia. Mẹ một tay cầm nắm mạ, tay kia thao thoá đưa những rảnh mạ cắm xuống bùn thoan thoắt. Dáng mẹ gầy gầy xương xương nhưng có gì đó rất rắn chắc và khắc khổ. Thương mẹ biết bao nhiêu, mẹ ơi! Em thấy, trên đồng không mông quạnh, không có một bóng cây, bóng dâm nào cả. Chỉ có bùn đất bám vào đôi chân mẹ và mạ non xanh mơn mớn như đang cháy xém đi vì nắng. Mẹ vẫn cần cù, miệt mài để cấy những hàng mạ thẳng đều và trong mẹ mơ ước một mùa vàng bội thu, hạt gạo thơm ngon. Qua rặng tre dài, bóng mẹ chập chờn, mồ hôi ướt đầm lưng áo, những giọt mồ hôi lăn xuống đôi má nóng hổi của mẹ ngày càng nhiều. Đôi mắt tinh nhanh của mẹ không hề bỏ sót bất kì một chỗ dày, chỗ mỏng nào. Tất cả những cây lúa tương lai đều thẳng tắp, trông thật đẹp. Một lát sau, như chừng đã làm xong công việc. Mẹ về nhà với một vẻ mệt mỏi nhưng tràn đầy hạnh phúc.

Em rót bát nước chè xanh cho mẹ. Em lấy khăn cho mẹ lau mồ hôi. Khuôn mặt mẹ rạng ngời có vẻ như cháy xạm vì nắng. Mẹ vẫn nở nụ cười mãn nguyện. Nụ cười của mẹ xua đi hết cái mệt mỏi của cái nắng hè.